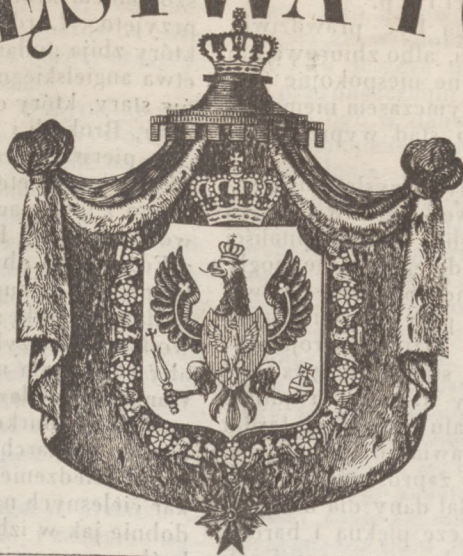

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 13. Kwietnia. — Minister policyi w okólniku do prefektów wydanym zakazuje wychodzącym politycznym mieszkańcom w departamencie Sekwany, aglomeracji lionńskiej i Marsylii, jeżeli niemają do tego upoważnienia wyraźnego. Hiszpanom, Niemcom i Włochom zakazanym jest pobyt w nadgranicznych departamentach. Polskich wychodźców postawiono w okólniku na równi z Niemcami.

Londyn, 14. Kwietnia. — Statek parowy „Baltic” przywozi wiadomości z Nowego Jorku z 2. Kwietnia. Traktat konsularny z Francją potwierdzony. Ponieważ amerykańskie towarzystwo przechodowe stawia trudności, przeto dowódca floty angielskiej otrzymał w tej mierze instrukcje. — Kursa stała, handel ożywiony. — San Juan (Nikaragua) poddało się, mieszkańcy jednak założyli protestacyę.

Wiedeń, 14. Kwietnia. — Sardyński poseł przy naszym dworze, Revel doręczył dziś protestacyę Piemontu w sprawie sekwestracji dóbr wychodźców lombardzkich. W czasie jego nieobecności zastępować go będzie sekretarz poselstwa.

Korfu, 8. Kwietnia. — W Butrinto znajduje się flota turecka złożona z 13. okrętów.

Berlin, 16. Kwietnia. — Naj. Pan raczył nadać byłemu landratowi i rotmistrzowi Pustar w Gdańsku order orla czerwonego 4 klasy.

Berlin, 15. Kwietnia. — Na posiedzeniu wczorajszym izby drugiej zapadło kilka ważnych uchwał w ordynacji gminnej. Najważniejszą przeciwie jest uchwała, że do wyborów gminnych przypuszczeni jeno będą opłacający podatek klasyczny od 4 tal. poczynając. Ponieważ prawo politycznych wyborów łączy się według nowego prawodawstwa z wyborami gminnymi, przeto nie mała liczba pierwotnych wyborców będzie wykluczona od wyborów. Obliczono, że na mocy tego prawa utracą prawo obywatelstwa $\frac{4}{5}$ mieszkańców.

— (Z kor. Czasu.) Egzystujące tu towarzystwo geograficzne, obchodząc będzie 24. Kwietnia 25letnią rocznicę uroczystem posiedzeniem i festynem, na którym i damy będą obecne. Towarzystwo to wydawało dotąd tylko roczne sprawozdania z swych czynności odrywających się co miesiąc. Odtąd wydawać będzie pismo miesięczne, które przyrzekli popierać Humboldt, profesorowie Ritter, Dove i inni bardzo liczni jego członkowie. Na ostatniem posiedzeniu mianowani zostali na rok bieżący dyrektorem prof. Ritter, zastępcą prof. Dove, sekretarzem prof. Wolfers, zastępcą prof. Walter. Na miejsce zmarłego prof. Lachmanna, powołanym został do tutejszego uniwersytetu prof. filologii Haupt. — Tancerka hiszpańska Pepita de Oliva, zrobiwszy wycieczkę do Hamburga i Schwerinu, powróciła tu jeszcze przed świętami, i od wielkiego tygodnia postu aż do tego czasu tańczy w teatrze wilhelmstadzkim prawie codziennie i z coraz większym, można powiedzieć do fanatyzmu posunięciem uznaniem. A przecież nie tańczy ona nic więcej, prócz tańców narodowych hiszpańskich! Zwyczajne tańce baletowe, których cała sztuka w nogach, narażone tu są na potępienie, jako przeciwne wszelkiej estetycznej piękności i harmonii. W tańcach narodowych jest zaś i jakaś myśl, i piękność i harmonia estetyczna. A jeżeli je tańczy tak cudownie piękna tancerka, oż dziwnego, że miasto tak refleksyjne jak Berlin na chwilę oszaleje i publicznie owacy wyprawia nieporównanej, przytem skromnej bajaderze?

— W Pruszech wschodnich gotuje się przemysłowe przedsięwzięcie, które nie zostanie bez wpływu na handel królestwa polskiego, gotuje się bowiem żegluga parowa na tak zwanych mazurskich jeziorach, które za pomocą statków parowych na rzece Pyrz, połączone być mają z Narwią, a tem samem z handlem całego królestwa. (Czas.)

Wisbaden, 12. Kwietnia. — Na dniu 7. b. m. władze policyjne postrzegły w Biebrich, że mnóstwo dzieci, a najwięcej dziewcząt liczących od lat 14—16, zebrało się w gospodzie podejmującej wychodźców do Ameryki i innych krajów. Policya aresztowała dzieci i ich przelożonego niejakiego Daatza z Anspach. Ze śledztwa pokazało się, że rodzice sprzedali te dzieci Datzowi z Anspach, Fajowi i Beckerowi z Monasteru, aby je powieźli do Anglii i tam umieścili po instytucjach, w którychby zarabiali sobie na utrzymanie. W pugilarzesie jednego z tych nabywców dzieci zapisana była cena za jednego chłopca 3 zł. reń. Dwa dziewczęta tylko przyznały się, że były sprzedane, inne zaś utrzymywały, że jadą za paszportami i mają na drogę pieniądze, pokazując kilka

groszy. Przewodnika, nabywców i uwiedzione dzieci odprowadzono pod zastaną do książęcego urzędu powiatowego w Wisbaden, mimo żądań i narzekań właściciela gospody na to postępowanie władz, przez które zapewne utraci chleb, bo wychodźcy mają być odtąd jego gospodę.

Dessau, d. 14. Kwietnia. — I u nas władze przetrząsają tak jak w Koetten domy u osób podejrzanych o zabiegi polityczne.

Rossya.

N. cesarz, wynieść raczył do godności książąt cesarstwa rosyjskiego, drugiego syna zmarłego Chana Dżangera, korneta pułku lejbgwardyi huzarów Ibrahima Czyngisa, wraz z jego potomstwem.

Francya.

Paryż, d. 12. Kwietnia. — Minister policyi przesłał okólnik do prefektów, napominający ich do ścisłego dozoru nad kawiarniami koncertowymi lub cafés chantants. Programat takiego koncertu kawiarnianego powinien być 24 godzin naprzód złożony u komisarza policyi. Wszystkie pieśni szkodliwe porządkowi lub moralności surowo są zakazane. Nawet niewolno używać instrumentów chałaśliwych w orkiestrze. Minister przypomina dalej, że kawiarnie koncertowe należą do kategorii szynków i dla tego mogą być tylko otwierane na mocy upoważnienia policyi prefekta, pod warunkiem, że każdej chwili koncesya może być cofnięta.

Gustaw Fould, syn ministra stanu jedzie w towarzystwie p. Lavoira z misją naukową na wschód. Zwiedzą Grecyą, wschód i na przyszłą jesień powrócą przez Księstwo naddunajskie.

— Dziś zaręczają, że Ludwik Napoleon zupełnie wrócił do zdrowia.

— W Passy władza policyjna aresztowała wielu wyrobników, jak się domyślają z powodu manifestacyi podczas pogrzebu jakiegoś Lebon. Pogrzebowi temu towarzyszyło około 1500 osób i podobno miano nad grobem mowy demokratyczne.

— Na znany list Montalemberta, z powodu balu ciała prawodawczego odpowiedział inny członek tego ciała. Między innemi stoi w nim trybuna, panie hrabio, zawsze jest teatrem sporu, nawet chociaż twój piękny talent na niej panuje, gdy tymczasem orkiestra odznacza się harmonią. — Widać, że ciało prawodawcze w pewnym rodzaju jest orkiestrą, nastrojoną i prowadzoną przez Ludwika Napoleona.

— Muzeum w Orleans otrzymało podarunek od hrabiny Neuilly, posąg dziewicy orleańskiej na koniu. W tak wielkim rozmiarze nigdzie nie masz posągu dziewicy orleańskiej i jest dziełem zmarłej księżniczki Maryi orleańskiej, której inna tej dziewicy pieszka już dawniej jest znana.

— Dziś rozpoczął się przed sądem policyi poprawczy proces dziennikarzy i korespondentów. Przeciw Szarwademu Węgrowi cofniono skargę, ponieważ wykazał rozporządzenie ministerium policyi, pozwalające mu tymczasowego pobytu. Tymczasem liczba oskarżonych zmniejszyła się na 10. Z tych tylko 7 jest obecnych. Alfred de Coetlogon, 41 lat, dziedzic; Claude Virmaire, 48 lat, lekarz; de Chautelauxe, 31 lat, dziedzic; książę Rovgo, 39 lat, dziedzic; de la Pierrz, 33 lat, były oficer kawalerii. Panowie Aubertin i Vallée, którzy zbiedzy mają bawić w Belgii i Anatol de Coetlogon będą zaocznie sądzeni. Sprawa ta potrwa przez trzy dni. Na pierwszem posiedzeniu policyi i jej ajenci zasiedli na ławach dla publiczności przeznaczonych tak, że nikt nie mógł się dotłoczyć na to posiedzenie.

— Akademia umiejętności zamianowała znanego chemika Bussena członkiem korespondencyjnym.

— Książę Nej de la Moskowa wraca do Algierii, gdzie dowodzi pułkiem kawalerii.

— W tym miesiącu puszcza w przedsiębiorstwo roboty mularskie około połączenia luwru z tuileryami za 16,000,000 fr. Nigdy nie były tańszymi miliony we Francji, jak teraz!

— Jeden z korespondentów Independance pisze: „Jak zawsze, tak i teraz nie zbywa na alarmistach. Pewna osoba przedstawiała mi kilka dni temu w czarnych kolorach obraz dzisiejszego położenia. Zapewniała mię, że spokojność, jak panować się zdaje, jest tylko powierzchowną; że towarzystwa tajne są zreorganizowane i spiski knują się nieprzestannie; że niedawno aresztowano na ulicy d'Angoulême 20 osób zgromadzonych w zamiarze podniesienia rozruchu; że temi dniami odbył się przy rogatce tronowej bankiet żołnierski, że żołnierzy tych aresztowano, równie jak kilku robotników, którzy rozrzucaли manifesta rewolucyjne z podpisem Filipa Pyat; że spiskowi w cichości oczekują hasła, które dane będzie skoro nadejdą okoliczności sposobniejsze; że dalej opozycja salonów trwa ciągle, i białe, maleńkie rączki, zamiast przesuwa-

nia się po klawiszach lub nalewania herbaty, przepisują polityczne pamflety, namiętne listy wydanych z kraju znakomitości i t. p.

Wszystkie te fakty, szczegółowo wzięte, mogą być prawdziwe; mogą nawet zapewnić, że niemi są po większej części, albo zbiorowo nie mają takiej ważności, jaką do nich przywiązują pewne niespokojne wyobrażenia; rząd uorganizowany jest do obrony, gdy tymczasem niema nic uorganizowanego, co by go zastąpić mogło; łatwo stąd wyprowadzić wnioski i odłożyć na stronę obawy.

(Kor. Cz.) Delegacye kupców i kapitalistów londyń., wysłane do cesarza Francuzów, odebrały nie małe znaczenie z powodu pochwały, jaką znalazły w wielu dziennikach angielskich. W Anglii, gdzie kapitaliści tak mocno związani są zawsze z rządem, podobne delegacye nie mogły się obejść bez przyzwolenia, a może nawet zachęcenia ministerstwa. Zdaje się, że rząd angielski stara się o polepszenie przyjaznych stosunków z cesarzem, którego dziś potrzebować może. Dzienniki rojalistowskie i republikańskie przemilczają o delegacyach, starają się wystawić je jako wybryk excentryczności angielskiej, kiedy dzienniki rządowe starają się wykazać wagę ich i znaczenie. Na balu danym w Jardin d'hiver dla ubogich angielskich, Anglicy wiele rozmawiali o delegacyach. Delegaci nie przybyli na bal, bo tego wieczoru byli zaproszeni na obiad do cesarza, a na wieczór do księżnej Matyldy. Bal dany dla ubogich, był przygotowany przez lady Cowley, samą jeszcze piękną i bardzo uprzejmą. Nie wielka liczba przybyłych, tańczyła w pierwszej sali gmachu. Dopiero o północy otworzyły się podwoje wielkiej sali ogrodowej, w której, przy muzyce Gidów, goście jedli kolację.

Pomimo zaprzeczenia dzienników rządowych, aresztowanie jednej kobiety złego życia na balu ciała prawodawczego, jest niezawodnym. Był to nowy a brzydki figiel legitymistów. Na bal senacki wzięli oni wiele biletów, tak, że rząd myślał, że się kójarzą, ale bilety dali lokajom, pannom służącym i podejrzanyim kobietom. Dla tego to tyle gadano w Paryżu o balu senackim. Od tego czasu, administracye balów są ostrożniejsze. Na balu ciała prawodawczego zdarzył się tylko jeden przypadek. Prefekt Sekwany, dając dla cesarstwa bal w ratuszu, wydał różne przepisy, które pokazują ogromną ostrożność.

Cesarzowa zdaje się być stanowczo, jeżeli jeszcze nie urzędownie, przy nadziei. Dr. Dubois został mianowany jej akuszerem. Cesarz wyjeżdża z nią codziennie w okolice Paryża, korzystając z dogodnego czasu, który drobne deszcze ocieplity.

Generał de St. Arnaud czując się lepiej, przeniósł się na mieszkanie do Marsylii. Ambitny i pragnący wsławienia się, chce powrócić jak najprędzej do Paryża, i trzeba rozkazów cesarza, aby go od tego zamiaru odwrócić.

Proces pułkownika de Sercey, o którym was uprzedziłem, toczy się przed sądem wojennym paryskim. Jest to proces brzydki. Oskarżony lubił całe życie spekulacye i w nich grzał coraz bardziej, z żalem i rozpaczą brata, który za Ludwika Filipa był posłany w ambasadzie do Persyi. — Korespondenci nie unikną procesu. Tański i Pagès du Port zostali uznani za niewinnych przez la chambres de mise en accusation, ale pięciu innych zostało odesłanych pod sąd policyjny poprawczej, z tych, czterech są legitymistami, a jeden jest republikaninem. Mają oni odpowiedzieć przed sądem nie tyle za korespondencye zagraniczne, ile za roznoszenie plotek i robienie bons mots na cesarzową. Z procesu tego, żaden dziennik nie mógł zdać sprawy.

Ciała prawodawcze trudni się ciągle drobnymi pracami, które nie wzbudzają żadnej ciekawości. Toż samo czyni senat, obradujący czasami i tylko pro forma. Obrady senackie staną się ważniejszymi dopiero wtenczas, kiedy trzeba będzie oznaczyć uposażenie dla cesarzowej. Pan de Mazada, autor kroniki ostatniego pomysłu Revue des deux Mondes, mówi, że ruch Francyi nie pokazuje się dzisiaj w izbach, lecz w literaturze. Nieszczęściem literatura francuska jest tak cicha jak polityka. Ruch literacki wcale się dotąd nie obudził i to co czytamy nie zaleca się ni głębokością ni cierpliwością. Zdaniem mojem, ruch Francyi dzisiejszej objawia się jedynie w pracy przemysłowej i handlowej. Pod tym względem, Francya wiele zrobiła. Kopalnie, drogi, kanały, fabryki, wszystko jest dziś eksploatowane i eksploatowane z takim zapalem, że l'Union nazwała cały ruch skapstwem i chciwością. Pod takim rządem jak dzisiejszy, działalność narodowa może się tylko objawiać na drodze wojennej i na drodze przemysłowej. Działalności wojennej jeszcze nie ma, trzeba więc ograniczyć się na działalności przemysłowej. Pan de Mazade wysłowił się według mnie, daleko trafniej, skoro powiedział, że dawniej dokazywały ludy, a dziś dokazują rządy. Uważa on za początek dokazywania Stanów Zjednoczonych i Rosyi, mowę prezydenta Pierce i ambasadę księcia Menżykowa. Jak będzie dokazywać Francya i Anglia, nie jeszcze nie mówi.

Anglia.

Londyn, d. 8. Kwietnia. — Nowy środek finansowy, którego główne zarysy na giełdzie wczoraj znane były, sprawił na city wrażenie tak korzystne, że konsole a za niemi wszystkie inne papiery znacznie w górę poszły. Od kiedy plan ministerjalny tak, jak dzisiaj wieczorem w izbie niższej ma być przedłożony, wydrukowany się pojawił, i dla ocenienia dokładniejszego stał się przystępnym, stracił wiele na uroku pierwotnym. Torysowska prasa opozycyjna nazywa plan finansowy Gladstona kradzieżą literacką, którą on na Disraelim popełnił a przytem jeszcze zepsował. Daily News niedowierzając głową potrząsa, a Times, która wczoraj środkiem zaprojektowanym wielce była zajęta, wyznaje dzisiaj otwarcie, że wczoraj zanadto pochopnie sądziła i dzisiaj przy rozważeniu dojrzalszej zdanie inne powzięła. Podniesienie się konsułów w razie najlepszym jest dowodem, że plan ów kapitalistom się podoba, ale dalekim jeszcze jest od tego, aby dla interesów krajowych był pożytecznym. Przyznaje że według pomysłu tego skarb oszczędziłby rocznie do 75,000 funt. szter., ale dług publiczny powiększyłby się o milion funt. szter. — W tem właśnie powiększeniu długu leży powód słuszny do odrzucenia planu rządowego.

Na posiedzeniu izby wyższej dnia 7. Kwietnia podaje lord Aberdeen

wniosek, który lord Malmesbury popiera, aby złożyć adres z powinszowaniem królowi, z powodu narodzenia się księcia. Jednogłośnie przyjęto. Lord Campbell odczytuje list 90-letniego Roberta Adair, który zbija podanie, iż w roku 1791 jako reprezentant możnego stronnictwa angielskiego do dworu cesarzowej Katarzyny wyjechał. Dyplomata ów stary, który ojczyznę swoją po wielokroć w Wiedniu, Konstantynopolu, Brukseli i Berlinie zaszczytnie reprezentował, udał się po wybuchu pierwszej rewolucyi francuskiej na stały ląd i zwiedził Wiedeń, Warszawę i Petersburg jako osoba prywatna, dla zapoznania się dokładnie z interesami zagranicznymi Anglii. W sposób podobny zwiedzili wówczas Paryż Fox i towarzysze, czego Burke potem, poróżniony się z Foxem, do obwinienia niczem nieuzasadnionego użył. W trzydzieści lat później biskup z Winchester w biografii swojej Pitta odświeżył znów tę dawną plotkę; zamilkł jednak, kiedy Robert Adair zażądał, aby dowody przytoczył. Dosyć, Robert oświadcza, iż nigdy o tem niemyślał, aby rolę posła niezawierzytnionego za granicą odgrywał, jak to lord Campbell niedawno przypuszczał, — że owszem zgadza się w zupełności na zdanie Burkego i Campbella, iż deputacya podobna jak bankierów city do monarchy obcego jest nieprawą. (Słuchajcie! słuchajcie!).

Posiedzenie izby niższej. Na wniosek Humego rozporządzono spis kar cielesnych na flocie wojennej od roku 1847. wymierzonych. — Podobnie jak w izbie wyższej, uchwalono także w izbie niższej adres do królowi z powinszowaniem.

Londyn, d. 11. Kwietnia. — Nowy projekt finansowy przez niektóre tylko tygodniki wspomniany został, a te zdanie pochlebne o nim wyrzekły. Zamiar dobry kanclerza skarbu chętnie uznają, ale żadna jednak nasza znakomitość finansowa nieśmie utrzymywać, że przemiana zawikłana praktycznie korzystną się okaże. Pozostaje więc jedynie przekonać się na drodze doświadczenia.

Według doniesień do gazety Times z Konstantynopola z dnia 18. z. m. celem właściwym Rosyi nie jest nic innego jak zawarcie sojuszu podobnego do traktatu z Unkiar Skelessi. Porta stawia opór dopóki się niedowie o sposobie myślenia Anglii i Francyi, i dla tego też wciąż dopytuje się, czy parowiec lorda Stratforda nieprzybywa.

Według sprawozdania urzędowego, jakie się niedawno pojawiło, okazuje się, że flota francuska w ogóle około 24,260 majtków liczy, kiedy angielska w samych portach krajowych ma ich ilość podobną. W razie potrzeby mogłaby ją niemal o 6000 powiększyć, gdyż obecnie nad brzegami zachodnimi Afryki znajduje się 2000 majtków, w Indjach wschodnich 2000, nad Przylądkiem dobrej nadziei 500 i w Brazylii 1200. Oprócz tego flota angielska utrzymuje 6500 żołnierzy morskich na okrętach, 4500 na lądzie i 3000 stróżów nadbrzeżnych, którzy to ostatni pełną gałąź tamtych tworzą i wzdłuż brzegów Anglii w niewielkiej od siebie odległości stanowiska zajmują. Francya zaś, oprócz żołnierzy morskich, liczy 40,000 dobrze wyćwiczonych strażników, którzy nad brzegami morza, nad rzekami i granicami służbę pełnią.

Na targu pieniężnym w Londynie zbierają znów przedsiębiorców do dwóch kolei zagranicznych. Dla kolei północno hiszpańskiej szukają kapitału 6,300,000 funt. szter.; w Londynie podpisać mają 2,520,000 f. st. w Paryżu również tyle, a w Madrycie 1,260,000. — Według planu kolej ówa zaczynać się ma na ziemi francuskiej w Bajonnie, 21 mil aż do granicy hiszpańskiej, a z tamąd 406 mil do Madrytu, w ogóle więc zajmować wdluz 427 mil przestrzeni, i przez połączenie z rzeką Ebro pod Mirandą i z Duero pod Valladolid tworzyć podwójną drogę komunikacyjn pomiędzy morzem śródziemnem a oceanem atlantyckim. Korzyści przedsięwzięcia tego są aż nadto jasne, Times jednak ma niektóre rzeczy do zarzucenia. Ma w tem skrupuły, że Hiszpania jest krajem tym, w którym pieniądze ulokowane i wydane być mają; powtórę gwarantując rząd hiszpański za minimum 7 procentu (z których 1 procent wpływać ma do funduszu amortyzacyjnego), ma w obec pewnych doświadczeń przeszłości mało wartości. Przytem projekt ów niewyjaśnia, dla czego pomiędzy 14 dyrektorami ma być 9 Hiszpanów, 4 Francuzów a tylko jeden Anglik, kiedy właśnie od Anglii tak wielkich sum się spodziewają jak od Francyi a dwa razy tak wielkich jak od Hiszpanii. — Drugiem przedsięwzięciem zagranicznym jest kolej żelazna w Peru od portu w Arica do Tacua, przestrzeń 40 mil. Rząd nadaje towarzystwu koncesyę na lat 99, i gwarantuje na pierwsze 25 lat dywidendę najniższą 5 procent. Kapitał (wliczając 5 od sta aż do utworzenia kolei w przeciągu 3 lat) wynosi 500,000 funt. szter. w akcyach 20 funt. szter. Na inżyniera pozyskano Evansa, który niedawno kolej żelazną Copiapo w Chili ukończył.

Włochy.

Mazzini pracuje nad obroną swoją we względzie postępowania swego przy ostatnim powstaniu we Włoszech. Wyjątki z niej znajdują się już w dzienniku genueńskim Italia e Popolo. Autor zbija szczegółnie zarzuty o nieostrożność, i chwali się, że żadnego z emisaryuszów jego nieschwymano, i policya żadnej instrukcyi piśmienniej niezabrała, albowiem instrukcyje u Portesottiego w Paryżu zabrane są podrobione, a Portesotti udawał ajenta Mazziniego jedynie dla tego, aby się Austrii za parę set franków sprzedał.

Austria.

Wiedeń, 9. Kwietnia. — Do likwidowania prywatnych pretensyi do skonfiskowanego majątku osób skazanych w Siedmiogrodzie za wyrokiem sądów wojennych za zbrodnię zdrady stanu, ustanowioną została komissya likwidacyjna w Hermanstadzie, przed którą zgłaszać się należy w ciągu 6 miesięcy. Wszystkie te pretensye odrzucone będą, które datują się od 3. Października 1848. jako od chwili w której wydaną została proklamacya ogłaszająca udział skazanych obecnie osób w rewolucyi.

— Kor austr. zwraca uwagę publiczności na nowy rodzaj fałszywych banknotów na 10 zlr. najnowszej formy, które dotąd w małej pojawiły się ilości. Cechy tych fałszywych biletów są następujące: Zwyczajny papier welinowy w dotknięciu miękki i gębczasty. Znaki wodne wydobyte przez wgniecenie nie dość są wyraźne, robione są na miedzi lub stali. Rytowanie niedokładne, mianowicie figur symbolicznych;

rysunek i rytowanie obu figur u dołu biletu niedokładne i niezgodne z prawdziwymi biletami. Różnaitość wyrazu głów Minerwy, Herkulesa i Austrii w górze biletu. Następnie głoski są nierówne i nierówno umieszczone w całym napisie biletu. Odbicie osobliwie zaś górnej części biletu nieczyste, co nawet gołem okiem rozpoznac można.

— Gaz. lipska donosi, że komisya śledcza w Medyolanie nieomylnie posiada w rękach dowody, iż wychodzący londyńscy wywołali zaburzenie dnia 6. Lutego. Dowody te nie polegają wyłącznie na zeznaniach obwinionych, ale nadto na autentycznych dokumentach, które zapewne dla przekonania o tem rząd angielski użył będzie.

— Lord Redcliffe odpłynął dnia 30. Marca z Tryestu do Stambułu.

— Na zgromadzeniu jeneralnem powszechnego austriackiego towarzystwa leśnego w Wiedniu w dniu 2. Maja r. b. przyjdą następne przedmioty pod rozbiór, prócz sprawozdania z prac zeszłorocznych: Ułożenie programu na nagrodę 1000 dukatów za najlepsze zalesnienie okolic górskich. Sprawozdanie z dat porównawczych leśnych we wszystkich krajach koronnych na wezwanie ministerstwa rolnictwa; wiadomości względem wszelkiego rodzaju surrogatów garbarskich we wszystkich krajach koronnych, celem najkorzystniejszego wydobycia garbiku, również na wezwanie ministerstwa.

— Gazeta wiedeńska podaje odezwę kongregacji Mechitarystów, która posiada własną i bogatą drukarnię w Wiedniu i zamierza wydać album wszechjęzyczne na cześć cesarza i w tym celu wzywa wszystkich poetów po wszystkich krajach koronnych, aby utworami swemi przyłożyli się do tego dzieła, z którego czysty zysk przeznaczony jest na budowę kościoła. W tym celu ministerstwo spraw wewn. wezwowało wszystkie rady namiestnicze aby za ich pośrednictwem otrzymać materiały do tego album, które ozdobione będzie portretem cesarza i rycinami herbów i ubiorów narodowych wszystkich ludów monarchii. Przedpłata wynosi 10 złr. Dzieło wyjdzie in folio.

Wiedeń, 11. Kwietnia. — Bez wrzawy przybył tu poseł nadzwyczajny turecki, Mustafa efendi, tak że wnosićby można, że do misji jego żadne niewięzy się znaczenie polityczne. Tymczasem tak nie jest. Przywiózł on do poselstwa tureckiego szczegółowe instrukcje dywanu, w moc których ma się znosić w sprawach wschodnich z cesarskim rządem austriackim. Wiele podobno liczą w Konstantynopolu na pośrednictwo Austrii i sądzą, że wieleby mogła wymódz na pewnem północnem państwie i uchylić niebezpieczeństwo, jakiego zagrażało państwu turekiemu, gdyby miało przyjść do starcia się. — Gdyby nam wolno było wyciągać wnioski, mówi jeden korespondent gazety Vossa, z grzeczności, jakimi obsypuje ministerstwo austriackie posła francuskiego barona Bourqueneya, toby można przypuścić, że rząd francuski Piemontu nie będzie popierać w sprawie sekwestracji dóbr wychodźców lombardzkich. Dotąd niesłychać, aby poseł sardyński sposobił się do opuszczenia Wiednia, chociaż w sprawie wychodźców lombardzkich żadnej zmiany nie udało mu się dotąd wyjednać. Sprawa ta zawsze jednak uwłacza Sardinii. Trudno przypuścić, aby Austrija w tej sprawie ustąpiła, kiedy wszyscy radcy cesarscy jednego zdania są pod względem sekwestracji. Sądzą oni, że niespokojności we Włoszech i Węgrzech inaczej poskromić niemożna, jak odcinając wszelkie źródła, podsycające rewolucje, a do tych liczą i majątki.

— Cesarz z okazji częstych nagabywań obcych dworów przez przesyłanie im literackich i austriackich płodów, postanowił, aby żaden oficer ani też urzędnik cywilny i wojskowy, czy to w czynnej służbie zostający, czy pensjonowany lub na stan spoczynku przeniesiony, nie ważył się pomienionego rodzaju utworów przysłać do zagranicznych dworów lub pojedynczych ich członków lub rządów bez otrzymanego poprzednio pozwolenia na piśmie od urzędu publicznego lub dworskiego w kraju, do którego przysyła przeznaczona. Po otrzymaniu odpowiedzi przychylniej, oryginał przesyłany być winien na ręce poselstwa austriackiego.

— Projekt do nowego prawa o małżeństwie, który wkrótce przedłożony będzie do sankcji cesarskiej jest pióra dzisiejszego arcybiskupa wiedeńskiego Rauschera. Tenże wypracował również kilka projektów w przedmiocie edukacyjnej kwestyi, która przychodzi pod obrady konferencji biskupiej.

— Z powodu małej liczby sprzedawczy książek szkolnych, ministerstwo oświecenia nakazało, aby we wszystkich znaczniejszych miastach w całym państwie księgarze, introligatorowie, kupcy lub nawet w braku tych nauczyciele szkół byli sprzedawcami pomienionych książek i pobierali od administracji książek szkolnych potrzebną ilość egzemplarzy za półrocznym kredytem i z korzyścią takim sprzedawcom przyznana.

— Gaz. tryeńska pisze z Wiednia. Wszystkie ministerstwa zawiadomione zostały na drodze urzędowej, iż p. Baumgartner minister skarbu i handlu na dłuższy czas otrzymał urlop, a zarazem potwierdza się, iż baron Geringer i podsekretarz stanu pan Rueskärer tymczasowo zawiadować będą obu ministerstwami. Godną uwagi jest tu tylko okoliczność, iż bar. Geringerowi powierzonym został nie departament handlu jak mniemano, ale departament skarbu, a to zamknęło rozmaite pogłoski o zmianach dotychczasowej polityki handlowej. Lubo p. Baumgartner nie wchodzi w szczegóły licznych czynności, jakie go niezmordowanie zajmowały, wszakże zastrzegł sobie u N. Pana, aby w czasie jego urlopu wszystkie ważniejsze sprawy obu ministerstw zostawiane mu były do załatwienia, tak aby z temi ministerstwami w ciągłym zostawał związku. Bar. Geringer i podsekretarz stanu p. Rueskärer będą zresztą niezawisłe zarządzać w zakresie swoich czynności, i używają zaszczytu uczestnictwa w tygodniowych konferencyach ministrów. Jedną z ostatnich prac p. Baumgartnera, ma być otwarcie często wspomnianego zakładu eskompowego dla handlu i przemysłu...

— Kor. austriacka pisze: Coraz większe są oznaki uspokojenia pod względem kwestyi wschodniej. Kiedy z Konstantynopola donoszą, że układy między nadzwyczajnym posłem ces. rosyjskim księciem Menżykowem i dywanem, zadawalniający biorą obrot, dowiadujemy się zewsząd również z Paryża, że spokojne skłonności górę biorą. Przy-

slanie floty, która już 3. b. m. w Archipelagu pojawiła się, postanowieniem było zapewne pod wpływem pierwszego wrażenia przesadzonych wieści ze wschodu. Być może, że udział byłego posła p. de Lavalette miał tu jeszcze miejsce; wiadomo, że rząd francuski uczynił ten krok w przypuszczeniu, że flota angielska już jest w drodze, i że Francya powinna być w stanowczej chwili reprezentowaną na polu wypadków przez znakomitą siłę morską. Nie można zaprzeczyć, że wszystkie mocarstwa z położenia swego powołane do udziału w sprawach wschodu, postąpiły sobie z przecznością, umiarkowaniem i oględnością na wzajemne swoje interesa. Ważność i wielkość przedmiotu zrodziły to nspособienie we wszystkich, a potrzeba porozumienia uznana jest jako rękojmią utrzymania powszechnego pokoju. Uspokojenie to opanowało jak się zdaje państwa morza Anglię, owo państwo, które w podobnych razach dawniej zwykło występować z rozkazem swojej woli w energiczny, a częstokroć obrażający sposób. Państwo to postępuje obecnie na drodze pojednawczej tak jak wszystkie inne współzawodnicze państwa. Deputacja londyńska przedłożyła petycję ministrowi spraw zagranicznych lordowi Clarendon, żądając czynnej interwencji na rzecz Turcyi. Lord Clarendon zgodził się na duch tej prośby w ogólności, ale stanowczo odmówił głównego żądania to jest zbrojnej interwencji. Gabinet również angielski zdaje się mieć przekonanie, że kwestya najstósowniej da się rozstrzygnąć na polu dyplomatycznych negocjacji i strzeże się zamieć wątpliwą sytuację przez zbrojne wystąpienie. Lord Stratford Redcliffe z tymże samym zapewne duchem zgody przybędzie do Konstantynopola, a jeżeli podróż jego nie zwlecze się, zapewne już musiał stanąć na miejscu i może przyspieszy on spokojne załatwienie sporu, zamiast mu przeszkodzić.

— Opat Franciszek Farkas przeznaczył z okazji szczęśliwego ocalenia cesarza, 52,000 złr. reń na katolicki zakład wychowania dziewcząt w Stuhlweissenburgu, zastrzegając sobie dożywocie od tego kapitału. Zakład ten ma nosić imię cesarskie. Rada gminna tego miasta ofiarowała na wewnętrzne urządzenie tego zakładu 6272 złr. i coroczną dopłatę 440 złr. mon. kon.

— Cesarz postanowił, aby dotychczasowy podział administracyjny w Węgrzech na dystrykta pozostał niezmienny, i zarazem wyznaczył personale urzędników po wydziałach namiestniczych w Budzie, Presburgu, Koszycach, w Warażdynie i Oedenburgu. Sądy wyższe krajowe zasiadać będą z Peszcie, Presburgu, Oedenburgu, Preszowie i w Warażdynie.

— Rząd wyznaczył komisarza dla zbadania nędzy w Karpatach i podgórskich okolicach. Mieszkańcy miasteczka Neustadt nad Wagą, którzy poszkodowani zostali w r. 1848, mają otrzymać wynagrodzenie w ilości 300,000 złr.

— Gazeta tryeńska podaje dwa wypadki niedawno w Stambule zaszłe, które w połączeniu z gwałtem popełnionym na osobie konsula p. Atanaskowicza, o którym dawniej donieśliśmy, dowodzą, jak niebezpieczniej port postępuje sobie z rządem austriackim, kiedy poddanym jego żadnej nie udziela opieki; owszem bezkarnie przypuszcza czyny zbrodnicze wymierzone przeciwko imieniu Austrii.

Ogrodnik jeden poddany austriacki znaleziony był przez Kawassów w szynku, a że się stawiał hardo i nie dał się aresztować, przeto dostał pałaszem w głowę, a potem rzucony do łodzi, wieszony był do więzienia. W drodze chcąc los swój polepszyć chciał się legitymować, że jest poddanym austriackim, ale mu to na gorsze wyszło, bo zjadli Kawasi tem bardziej zbili go tak niemiłosiernie, że nazajutrz ducha wyzionął.

Drugim wypadkiem przystroczonym przez Gaz. tryeńską jest następujący: Poddany pewien austriackie angażowany w Stambule do opery śpiewał w koncercie danym na cele dobroczynne przez żonę ces. austriackiego posła. Nieprzyjaciele utrzymywali, że cel koncertu był polityczny i na przedstawieniu publicznem na benefis jego danem rzucili na scenę czarnożółtą chorągiew pomalowaną w trupie główki i wygwizdali go; policya zaś turecka przyglądała się temu obojętnie.

— W dodatku do prawa o polowaniu ogłoszonego w dniu 27. Grudnia r. z. obwieszczono następujące przepisy: Na polach uprawnych lub zasianych, tudzież na winnicach w czasie dojrzewania gron nie wolno polować aż do ukończenia zbiorów. Wyjątkowo tylko i bez szkody płodów ziemnych, jeżeli inaczey polowanie udać się nie może, wolno polować na polach zasadzonych kukurudzą, ziemniakami, burakami i innemi roślinami w pewnych odstępach rosnącymi, na oziminach nie w czasie wilgoci. Również wolno strzelcom chodzić po miedzach, ściekach granicznych, płotach i t. p. Przekroczenie tych przepisów podlega karze od 5 do 50 złr. lub aresztowi od 1—8 dni. Kary pieniężne przypadają na fundusz miejscowy dobroczynny, prócz tego wolno właścicielowi gruntu żądać wynagrodzenia poczynionych szkód.

— Cesarz zamianował biskupami grecko-niemieckiem: Samuela Maszyrewicza archimandrytę klasztoru w Bezdinie i administratora biskupstwa werszeckiego biskupem w Temeswarze; Emiliana Kędzielacza archimandrytę klasztoru w Hodos biskupem w Werszecie; Prokopa Iwaszkowicza archimandrytę klasztoru w Kruszedole biskupem w Aradzie; zaś Arsenia Stojkowicza archimandrytę klasztoru w Gergetegh biskupem w Budzie.

Tureya.

Konstantynopol, 28. Marca. — Książę Menżykow miewa jak dawniej konferencje z ministrem spraw zagranicznych, Rifaat baszą. Opowiadają tu sobie, że on zaraz po przybyciu swojemu w pałacu rosyjskim wszystkich służących zjadł razem z dobrą zapłatą oddalił, a ludzi z swego orszaku na ich miejsca poobśadał. Podobnież zamki w pokojach niektórych na rozkaz jego pozmieniano. Tutajszymi reprezentantami rosyjskimi, radzca stanu Ozeroff, bywa na wszystkich konferencyach przy boku księcia. Pomiędzy obcemi statkami wojennymi w porcie tutejszym dostrzeżono angielską fregatę parową „Tiger“, którą dowódzca angielskiej floty morza Śródziemnego tutaj przysłał i pułkownikowi Rose pod rozporządzenie oddał.

Tajemniczość, jaką się układy pomiędzy portą a księciem Menżykow

osłaniają, stara się korespondent Timesa z Konstantynopola w sposób następujący objaśnić. „Książę Menżykow rozpoczynając układy polityczne *conditio sine qua non*. Oświadczył bowiem, iż, gdyby się dowiedział, że Turcy, jak zazwyczaj, zawiadomili Anglików i Francuzów o przedmiotach, o które chodzi, wtedyby niezwłocznie w tem powód do zerwania z Rosją ujrzał... Gdyby jakakolwiek tajemnica dyplomatyczna, do której Rosyanie wagę wielką przywiązują, do publiczności przejść miała, wtedy rzecz jest niewątpliwą, Rosyanie na zamach się odważą, a skoro tylko Dardanelle mieć będą, wtenczas Rosya będzie panią wschodu. — Przybycia posła angielskiego wyglądali Turcy naturalnie z natężeniem jak największem. Korespondent jeden angielski zlamtad, opisując tę ich niecierpliwość, powiada: przynajmniej dziesięć razy dziennie wchodzi na wieżę Galaty, wyleżając oczy na morze Marmora i wciąż się zapytując, niemożnaż nie jeszcze dojrzeć parowca lorda Stratforda? Ale oko nie nie dojrzy prócz drżących wałów i przegładających się w nich promieni słońca. Jest rzeczą znaną, że lord Stratford niemiłe budził wspomnienie u pewnej liczby urzędników, których skłonność do sprzeczności niejedno usiłowanie jego dążące do reformy udaremniło, a których z powodu tego przed odjazdem swoim z Konstantynopola w mowie pożegnawczej do poddanych angielskich wedle zasługi chłostał. Do tego stronnictwo staroturckie zawsze uważało go za wroga niebezpiecznego religii mahometańskiej. Teraz zaś dostrzedz można objaw dziwny, że wszystkie stronnictwa jakichbydcie odcieni zarówno rychłego powrotu jego pragną. Tak w pałacu jak w chatce ubogiej wciąż słyszeć się daje pytanie: «kiedy poseł angielski przyjedzie?» Nawet uleurowie zajztałowali nie tą się z tem, iż powrotu jego wiele pragną, albowiem w nim widzą męża jedyne, który im jeszcze możebność ratunku przedstawia»

Independance Belge zamieszcza list z Konstantynopola z dnia 31. Marca, w którym opisane są żądania księcia Menżykowa. Naprzód Rosya żąda, aby co do miejsc świętych, bez jej wiedzy i udziału, nie nie uchwalano i niezmieniano. Co do szczególnych punktów nieukładano się dotąd, ponieważ czekano na przybycie posła francuskiego p. de la Cour. Drugim żądaniem księcia Menżykowa jest sprzymierzenie zaczepne i odporne Rosji z Turcją. Zapewne żądać będzie na przypadek potrzeby pozwolenia, do obsadzenia Dardanelów wojskiem rosyjskiem. Żąda dalej odstąpienia pewnej części kraju w okolicy Kars w Armenii, położonego pomiędzy Gulsun i jeziorem Balukacia. Tym sposobem zamierza Rosya zaokrąglić swoją granicę georgijską. Za to chce dać porcie wynagrodzenie w pieniądzu. Dalej żądać ma książe niepodległości Czarnogóry pod zwierzchnictwem porty i powiększenia jej terytorii, aby mieszkańcy czarnogórscy mogli uprawiać rolę i tym sposobem powstrzymać się od wycieczek rabusowskich. Żąda nadto książe Menżykow niepodległości chrześcijan w rzeczach religijnych. Chrześcijanie mają mieć prawo wybierania sobie paterów i biskupów dożywotnich, bez wdawania się do tego wyboru władz tureckich. Odtąd porty nie mogłyby ich zsadzać lub przenosić z godności. Chrześcijanom wolno ma być zakładać kościoły, gdzie im się podoba, bez wyjątkowania sobie osobnego firmanu sultanańskiego, jak to dotąd było zwyczajem. Ukrócenia idei liberalnych nakonieć w księstwach naddunajskich, które zaczynają Rosya niepokoić, a szczególnie w Serbii, gdzie się obawia dążność wyłamania się pod protektorat rosyjskiego. Twierdzą nawet, że książe Menżykow proponuje na ten cel obsadzenie księstw naddunajskich wojskiem rosyjskiem.

Lloyd pisze z nad Unny w końcu Marca: Czamil basza udał się wrzeczcie do Mostaru 10. bież. mies. a w ogóle nie szczególnie szło mu o zmniejszenie ciężarów. Owszem zdaje się, że nie miał pilniejszego, jak pościąganie wszystkie zaległości skarbowe należne od dzierżawców cel i podatków, również te które należą od dzierżawców dziesięcin, monopolistów, handlarzy tytoniu i t. d. Wielu dzierżawców uwięziono w Sarajewie za nieuiszczenie się do skarbu, a nikt ich nie żałuje z powodu ich ucisków. Hurszyd basza zadawałnia bardziej niż Czamil. Jest też to człowiek uczciwy i nieprzedajny co bardzo wiele tu znaczy. Powiadają o nim, że osławiony Fehim basza Tuzli ofiarował mu 2000 dukatów, ale został zawstydzony. Pierwszy też to z wezyrów, który otworzył niejako chrześcijanom drogę do zażaleń. Tak też w Liwnie zrobił musselimum Reszyda bega z Białogrodu, człowieka rozumnego i łagodnego, Spirydjon Rajkowiec rodem z Dubrownika (Raguza), który długie lata był kupcem w Sarajewie a potem założycielem i dyrektorem szkoły narodowej, zamianowany został ces. kr. agentem konsularnym w Liwnie.

Podróźni przybyli z Hercegowiny powiadają, że Turcy 40 kilku uwięzionych Grahovian prowadzili do Mostaru, i że tylko 18 dostawili na miejsce, a resztę w drodze zabili. Mówią nawet, czemu uwierzyć trudno, że niektórych piekli żywcem. (?) Zdarzało się to przed wojną serbską o niepodległość. Jeźdźcy tureccy, a raczej w większej części konie jazdy tureckiej miały przyjechać w tych dniach do Sarajewa z Czarnogóry; mówią konie, bo jeden jeźdźca wiedzie ze sobą po 3 lub 4 zgłodniałe wychudłe szkapy.

Ameryka.

Nowy Jork, 27. Marca. — Według doniesień z Hawanny z 22. t. m. podobno w St. Jago de Cuba czy też w innym mieście portowym nad brzegiem wschodnim wyspy rozruchy niebezpieczne wybuchły. Cała kompania wojska, która przy ukaraniu współtowarzysza obecną być miała, zbuntowała się i poszła w rozsypkę; 15 sprowadzonych na powrót żołnierzy na śmierć skazano, ale z obawy, ażeby do powszechnej rewolucji wojskowej nieprzyszło, od spełnienia wyroku się wstrzymano.

— Żnów w tych dniach znaczną ilość niewolników murzynów na ląd wysadono; w skutek tego angielska fregata parowa „Devastation“ pojawiła się dnia 25. pod Havanną, aby wspólnie z innemi statkami wojennymi angielskimi działać, celem stanowczego przytłumienia handlu ludźmi. Przytem władze tamtejsze znów flagę amerykańską znieważyli. Majtkowie w liczbie 12, którzy do fregaty hiszpańskiej należeli, zatrzymali 20 mil na wschód od przylądka Antonio szoner amerykański, odprowadzili go na miejsce niebezpieczne pomiędzy skały, rozpierzchowali wszystkie

listy na pokładzie, zatrzymali statek przez 24 godzin, wymusili na kapitanie 30 dolarów opłaty dla przewodników, i pozostawili go potem na los szczęścia pomiędzy owemi niebezpiecznymi skałami. Hiszpanie podawali za powód postępowania tego, iż mieli podejrzenie, że statek ów rewolucjonistom na Kubie broń i amunicję wiezie.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 15. Kwietnia. — Pszenica 57—64 tal. Żyto 45½—48½ tal. Jęczmień 37—39 tal. Owies 26—29 tal. Groch 52—55 tal. Rzep zimowy 80—79 tal. Rzepik zimowy 79—78 tal. Rzepik latowy 66—65 tal. Siemie lniane 66—65 Olej rzepiowy 10½—10½ tal., siemienny 11½—11 tal. Okowita bez beczi 21½ tal.

Szczecin, 15. Kwietnia. — Pszenica prawie bez pokupu. Żyto na wiosnę 44—43½ tal. Olej rzepiowy na Kwiecień-Maj 10½ tal. Okowita 17½ tal.

Poznań, d. 15. Kwietnia. — Pomimo śniegu i przymrozków w tym czasie niezwyłych, i mimo bardzo złych dróg targi nasze zbożowe są tak nawiezione, jak jeszcze w tym roku nie bywało. Jedni utrzymują, że jest to ostatnie wysilenie naszych gospodarzy nim prace w polu rozpoczną. — Luni rozumieją, że nie mieliśmy tak małego sprzętu w roku zeszłym jak o nim głośzono, i że wielu obywateli w nadziei wysokich cen na spozimku umyślnie sprzedaż dotąd wstrzymali.

Z Anglii doniesienia na pszenicę ciągle niepomyślne, lecz targi kontynentalne lubo od angielskich zależne silnie się temu wpływowi opierają. — Żyto zdaje się w skutek zimna i mrozu w cenie się nieco podnosi.

Dziś płacono w Poznaniu:

Pszenica wiertel	od 2 tal. 7 sgr. 6 fen.	do 2 tal. 22 sgr. 6 fen.
Żyto	od 1 tal. 27 sgr. 6 fen.	do 2 tal. 3 sgr. 9 fen.
Jęczmień krajowy	1 „ 27 „ 6 „	2 „ 2 „ 6 „
Owies	1 „ 7 „ 6 „	1 „ 15 „ — „
Wika	1 „ 25 „ — „	2 „ — „ — „
Groch	2 „ — „ — „	2 „ 10 „ — „
Ziemiaki	— „ 15 „ — „	— „ 16 „ — „
Masła garniec	2 „ — „ — „	2 „ 5 „ — „
Spirytus becza	17 „ — „ — „	— „ — „ — „
Żyto majowe szefel	2 „ 2 „ 6 „	2 „ 10 „ — „
Koniczyna czerwona cetn.	9 „ 15 „ — „	10 „ 15 „ — „
dito biała	10 „ — „ — „	12 „ 15 „ — „
Tymoteusz	6 „ 15 „ — „	8 „ 15 „ — „
Rajgras	7 „ — „ — „	10 „ — „ — „
rzep latowy szefel	2 „ 15 „ — „	3 „ — „ — „
sporek 2 tal. do 2 tal. 15 sgr.		

W. Stefański & Comp.

Gdańsk, 14. Kwietnia. — Na ostatnim Londyńskim targu pszenica krajowa zniżyła się o 1 szyling. Gatunki czarne i śródziemnego morza 1 do 2 szylingów odchodziły taniej; piękne zaś Gdańskie ziarno bez zniżenia po dawnych cenach małemi partiami znajdowało odbyt. Prócz znacznych Odeskich ładunków przybyło do 20,000 cetnarów maki z Hiszpanii, a pomimo wzrastającej konsumpcji mnogość dowozów uciskała handel zbożowy oddalając wszelką spekulację.

W ciągu tygodnia przybyło do Londynu:

	pszenicy.	jecz.	owsa.	bob. i groch.	siem. ln. i rzep.	cet. maki.
z kraju	5640.	3311.	16,888.	1522	—	26340.
z zagr.	17,273.	8,257.	4322.	321.	—	60174.

Targi Szkockie i Irlandskie trzymały się słabo a we wszystkich portowych europejskich placach, pod wrażeniem niepomyślnych wiadomości z Anglii operacje zbożowe nie były ożywione.

Na naszej giełdzie nie było żadnych transakcji na zboże ze spichrza lub wiosenną odstawę. Dowozy kolejną żelazną i lądem do bagatelnej cyfry zeszły, a ceny w ciągu tygodnia o 1 sgr. 8 fen. do 2 sgr. 6 fen. uchyliły się na szelfu.

Port morski wolny od lodów. Ładunki pszenicy i drzewa na export są w pełnym biegu, — ale nawigacja na Wiśle zamknięta jeszcze, bo cała przestrzeń między Gdańskiem a służą mocnym okryta lodem.

Kursa zamian. — Londyn 202. Hamburg 45½. Amsterdam 102.

Makowski Kendzior & Comp.

Z rozlicznymi niebezpieczeństwami połączone a przytem kosztowne karmienie dzieci przez mamki stało się przez Revalentę arabską Du Barry, ów wyborny środek pożywny, zupełnie zbytecznym. Z 50,000 świadectw przytaczamy tylko cztery: „Nr. 50,034. Szkoła gramatyki w Stevenage, 16. Grudnia 1850. Panowie moi, używaliśmy WPanów wyśmienitego środka pożywczego przez cztery miesiące, i przekonał się, iż jest nader stosownym dla dzieci. Dziecko nasze, od chwili jak go używa, nie miało najmniejszej dolegliwości żołądka, kiedy w ciągu pierwszych sześciu miesięcy na to cierpiało, dopóki mamkę ssało. Gdybyśmy WPanów pokarm wprzódy byli znali, byłibyśmy wydatki znaczne na mamkę oszczędzili, a dziecko nasze byłoby zdrowszem. K. Ambler.“ — Nr. 2704. Widzę w macie Revalenta Arabica dar błogi całego społeczeństwa. Chłopiec mój mały wola każdego rana o łyżkę WPanów wyrobu posiłkującego. Walter Keating, 2 Manning Place, Five Oaks, Jersey.“ — „Nr. 4876. 21. Queens Terrace, Bayswater, London, 22. Listopada 1849. P. Dampier byłby panom Du Barry i spół. za nadesłanie nowej puszeki waszej Revalenty arabskiej wielce zobowiązany, gdyż takowa dziecku jego tak bardzo służy.“ (Dziecie to miało dni 8, kiedy mu pożywienie to dawać poczęto). — Nr. 2142. Catherine Street, Frome, Somerset, 16. Grudnia 1848. Panie mój, dzieciciu mojemu, które jest bardzo słabiej konstytucji, dawałem WPana pokarm, i przekonany jestem, że przytem jest nader zdrowe itd. H. Clark.

Ostrzeżenie. Nazwa nieoszacowanego środka pożywczego Du Barry, tudzież firmy została naśladowana, tak iż potrzebujący pomocy muszą się mieć na baczności i na adres powyższy doskonale uważać, jeżeli nie chcą, aby ich mąka z grochu polnego, z grochu białego i owsa oszukiwano, które dla głuchego dobre być mogą, ale żołądkowi delikatnemu dziecka lub osoby chorej wielce zaszkodzić by mogły. (Patrz obwieszczenie Barry du Barry i spół. w dzisiejszym numerze.)

(Dodatek.)

Teatr miejski.

W Niedzielę dnia 17. Kwietnia: ze zniesieniem abonamentu: **Niema z Portici**; wielka opera w 5ciu aktach przez Auber'a.

W Hotelu Saskim.

Dziś w Niedzielę jest Galerya zamknięta. Jutro w Poniedziałek i pojutrze we Wtorek odbędą się codziennie dwie prelekcye

w galeryi praktycznych wiadomości, przed południem o 11., a wieczorem o 7. godz.

Czwarty i ostatni tom Historii powszechnej przez Kazimierza Błociszewskiego opuścił prasę u N. Kamińskiego i Spółki w Poznaniu i sprzedaje się po 1½ Tal. Cena zaś dzieła całego wynosi 6 Tal.

UWADOMIENIE.

Celem wypożyczenia na towary i innych czynności bankowych, założoną została w mieście Gnieźnie Król. Agentura bankowa pod przewodnictwem Agenta bankowego Pana Emila Brunner.

Poznań, dnia 15. Kwietnia 1853.

Królewski Kantor bankowy.
Rosenthal. Roth.

OBWIESZCZENIE.

Zawiadamiamy Szanowną publiczność rolniczą niniejszym uprzejmie, iż w skutek wystąpienia dotychczasowego naszego Głównego Agenta Kontrolera kasy Prowincyalnej Ziemstwa Pana Buchowskiego, poruczyliśmy Główną Agencję w obwodzie Regencyi Poznańskiej Sekretarzowi Regencyjnemu Panu Hoffmann I. w Poznaniu.

Pan Hoffmann będzie miał zaszczyt podać w swoim czasie do wiadomości publicznej nazwiska Panów Agentów specjalnych, jako też warunki, pod którymi przyjmują się zabezpieczenia, i udzieli chętnie wszelkiej bliższej wiadomości naszego zakładu dotyczącej.

Berlin, dnia 13. Kwietnia 1853.

Dyrekcya nowego Berlińskiego towarzystwa zabezpieczenia od gradobicia.

 Oberza z stajnią, ogrodem i placem niezabudowanym około 260 stóp wynoszącym na rogu ulicy Sto Marcinińskiej i Młyńskiej pod Nr. 81. położona, jest natychmiast z wolnej ręki do sprzedania. Bliższe warunki u właściciela tamże.

Oberza pod **Sarna** w Poznaniu na Chwaliszewie pod Nr. 92. jest od Sgo Jana r. b. do wynajęcia; bliższa wiadomość u właściciela.

J. Dandelski.

Komitet naukowej pomocy pow. **Ostrzeszowskiego** zaprasza członków tegoż na walne posiedzenie w dniu 25. t. m. z południa o 3. godzinie odbyć się mające w **Kempnie** w lokalu P. Ziemińskiego. Przytém składka półroczna będzie odbierana przez podskarbiego.

Młodzieńca naukowo i towarzysko wykształconego, który ukończywszy Gimnazjum uczęszczał na kursa uniwersyteckie i uzdatniony jest do prowadzenia dzieci i przygotowania ich do wyższych klas gimnazjalnych, wskaże **ks. Tomicki** w **Mixtacie** pod Ostrzeszewem.

Młody człowiek, praktycznie i teoretycznie w gospodarstwie wykształcony, życzy sobie stósownego miejsca, zaraz lub od S. Jana r. b. Listy frankowane post. rest. lit. R. Z. w Gnieźnie przyjmuje.

L. SOKOŁOWSKI

Krawiec Męzki,

oświadcza niniejszem szanownej Publicznosci zmianę swego mieszkania z ulicy Wrocławskiej pod Nr. 2. Nowej ulicy obok kościoła greckiego upraszając zarazem Szanowną Publicznosc o łaskawe względy.

W. Starkowski furman i właściciel dorożek przeniósł się z pod Złotej kuli na ulicę Wilhelmowską obok Hotelu Rzymskiego pod Nr. 18., o czém Szan. Publicznosci donosi.

Osobom potrzebującym okulary i przyjacielom sztuki

donoszę niniejszem jak najumięniej, iż przybyłem tutaj z składem dobrze zaopatrzonym **teleskopów achromatycznych, mikroskopów, szkła powiększających, pojedynczych i podwójnych perspektyw teatralnych, lornetek dla panów i dam w oprawach rozmaitych, szkła do czytania, pryzmatów, termometrów**, tudzież zaleconych przez lekarzy sławnych, z najprzedniejszej masy wyrobionych

Wollastona okularów konserwujących.

(Lornetki podwójne z sprężynami od 1 Tal. 10 Sgr. do 12 Tal., teleskopy od 1 Tal. 15 Sgr. do 40 Tal., szkła powiększające od 15 Sgr. do 2 Tal., mikroskopy kieszonkowe 80 razy powiększające po 1½ Tal. i t. d.)

N. Kapellen, optyk z Kolonii n. R.,

(dawniej za brat. Strauss, optyków nadwornych).

w Hotelu Rzymskim Buscha, pokój Nr. 4. mówić można zrana od godziny 9. do 6. po południu. — Pobyt trwa tylko 6 dni.

NB. Wzrok odmierza się dokładnie optometrem, wynalezionym przez Profesora Stampfer w Wiedniu.

Wedle odebranego dziś doniesienia, jeden z statków morskich; (bryg Sultana, kap. Schulz) z Baltimoru na którym znajdowała się jedna część oznaczonej dla nas kukurydzy amerykańskiej, przed 23 dniami przy wejściu do kanału nad brzegami Anglii zatonał. — Ponieważ korespondent nasz bezwzględnie statkiem parowym odpowiednią ilość, która już pod koniec miesiąca bieżącego stanie w Europie, na nowo zapisał, przeto mamy nadzieję, że wszystkie odebrane łaskawe zamówienia jeszcze na czas bo w pierwszych dniach Maja zaspokoimy. — Kukurydza bowiem najrychlej w pierwszej połowie Maja musi być sadzona. — Część nie zatonią wysłać będziemy zapewne jeszcze przed tego miesiąca.

Poznań, dnia 15. Kwietnia 1853.

W. Stefański & Comp.

KAZIMIERZ LISZKOWSKI

poleca

znaczny dobór najnowszych

PLASZCZYKÓW I MANTYL.

Rafinowany sok marchwiany,

środek radykalny przeciw chrypcie, kaszlowi, kataralnemu cierpieniu, bólowi żołądka, zaflegmieniu, kaszlowi duszającemu, a szczególnie przeciw chorobie na robaki dla dzieci, jest znów w zapasie i można nabyć flaszczykę za 15 Sgr. u

Ludwika Jana Meyer.

Zmiana pomieszkania.

W dniu dzisiejszym przeniosłem handel mój z starego rynku na **plac Wilhelmowski Nr. 14.** w dom Pana **Kaczkowski**, do dotychczasowego **kramu Pani Vogt.**

Zarazem uprzejmie donoszę, iż skład mój **towarów modnych** i wszelkich przedmiotów do toalety damskiej należących, jako też **czokolady, herbaty, rękawiczek, wody Kolonńskiej, pachnidel itd.**, przez osobisty zakup na ostatnim jarmarku Lipskim kompletnie zaopatrzylam, i takowy polecam.

Skład płócien, który dotychczas Pani Vogt w komisie miała, przeszedł na mnie, o czém także uprzejmie donoszę.

Towarów galanteryjnych posiadam znaczny dobór.

Poznań, dnia 14. Kwietnia 1853.

Karolina Baumann.

Z powodu prędkiego opuszczenia lokalu sprzedaję moje kwiaty z oranżeryi i z ogrodu po taniach cenach.

Poznań, dnia 15. Kwietnia 1853.

Gerecke wdowa, ogrodniczka w Zamku.

Mączka do nadawania polysku.

Fabrykat ten, dodaje się do mączki, nietylko nadaje bielizny polysk zwierciadłowy, ale jeszcze białosc nadzwyczajną.

Cena za tabliczkę 2½ Sgr.

za tuzin tabliczek 25 Sgr.

Odsprzedawcom dam stósowny rabat.

Skład gazu i rafinerya oleju

w Poznaniu przy ulicy Zamkowej i narożniku rynku Nr. 84. **Adolf Asch.**

Dla Panów gospodarzy wiejskich.

Gyps Sperenbergski

do mierzwienia,

uznany za wyborną mierzwę przez wiele towarzystw agronomicznych, poleca po bardzo niskich cenach *franco* w Poznaniu i innych punktach nad Wartą.

Edward Ephraim,

na tylnem Chwaliszewie pod Nr. 114.

Prawdziwe Peruńskie **Guano**, jako i wszelkie **nasiona trawne i pastewne**, sprzedajemy po cenach najtańszych.

W. Stefański & Cp. w Poznaniu.

Groch do siewu, szefel po 2 Tal., u Braci Auerbachów.

Deszczochrony i parasoliki nowe robi, poszywa i reperuje tokarz i fabrykant parasoli **A. Apolant**, stary Rynek Nr. 47.

Wielki skład obuwia.

Cienkie, wywrotki, śpilowane, lakierowane, końskie i jałowicze bóty, oraz i gumowe kalosze własnego wyrobu poleca

S. Dąbrowski, Nr. 2. Wodna ulica.

 Pod Nr. 9. Wilhelmowskiej ulicy są 2 izby na kram przydatne, od św. Michała do wynajęcia.

 Główną nadsyłkę nowych Messenskich **pomarańczy i cytryn**, jakoteż świeżo wędzone **łososie** odebrał

Jakób Appel,

Wilhelm. ul. Nr. 9. po stronie poczty.

Bardzo piękne świeże wędzone **łososie** cotylko otrzymali

Bracia Andersch.

 Prawdziwe Angielskie smarowidło do powozów sprzedaje funt po 2½ Sgr. **F. Seidemann** w Poznaniu, Wenecyńska ulica Nr. 5./6.

PP. du Barry

REVALENTA ARABICA

odebrałem nowe nadsyłki i sprzedaję takową w cynowych puszkach, opatrzone pieczęcią PP. du Barry & Comp., bez której nie może ona być prawdziwą.

Puszka w której jest 1 funt kosztuje 1 Tal. 5 sgr.,
dito są 2 funt. " " 1 — 27 —
dito " 5 funt. " " 4 — 20 —

(z przepisem do używania w języku niemieckim).

Aby zaś każdy wprzód na sobie mógł doświadczyć skutek tejże Revalenta Arabica, nadesłano mi także puszki po ½ funta, które po 20 Sgr. sprzedaję.

Jedyna Agentura w prowincyi Poznańskiej:

Ludwik Jan Meyer
przy ulicy Nowej.

DU BARRY

mąka przywracająca zdrowie i siłę,

chorych wszelkiego wieku i dzieci słabych.

REVALENTA ARABICA,

mąka przyjemna na śniadanie i wieczór

odkryta, wyłącznie chodowana i wprowadzona przez

BARRY DU BARRY I SPÓŁ., 77. REGENT STREET, LONDON

właściciela państw Revalenta, i maszyny patentowanej, która jedynie Revalentę, jaką jest i jaką być powinna, dokładnie wyrabia i siłę jej uzdrawiającą rozwija.

Ukaz J. Ces. Mości Cesarza Wszech Rosyji.

Konsulat generalny rosyjski w Londynie, d. 2. Grudnia 1847.

Konsul generalny odebrał od J. C. M. polecenie, aby panów Du Barry i spół. zawiadomił, że Revalenta Arabica za pozwoleniem najwyższemu do ministerstwa pałacu cesarskiego przesłana została.

Z dziennika „Morning Chronicle”.

Do obowiązków najprzyjemniejszych dziennikarza należy, donieść czytelnikom swoim o odkryciu nowym, które dla ludzkości tak pożytecznym się wydaje, dla tego też czytelników naszych prosimy, aby całą uwagę swoje na produkt zwany Revalenta Arabica panów du Barry i spółki zwrócili, mąkę, która z korzenia pewnej rośliny arabskiej, wielce podobnej do naszego powoju wonego, wyrabiana bywa. Głównymi przymiotami Revalenty jest pożywność i siła lecząca, a zaświadczenia nader szanownych i sławnych mężów dowodzą, że w chorobach następujących wszelkie znane dotąd środki lekarskie o wiele przewyższa i aby czytelników naszych zbytecznie nie nużyć, przypominamy tylko słabości następujące: niestrawność, obstrukcja, ostrość soków, kurecze, spazmy, zawrót, zgaga, diareja, słabość nerwów, choroba żółciowa, cierpienia wątroby i nerek, wzdęcie, ściganie, bicie serca, nerwowy ból głowy, głuchowatość, szum w głowie i uszach, ból w każdej części ciała, chroniczne zapalenie i jęczmień żołądka, wyrzut skórny, szkorbut, febra, skroful, suchoty, puchlina wodna, łamanie w stawach, mdłości i wymioty w czasie ciąży, pośpiech, spleen, ogólne osłabienie ciała, sparaliżowanie członków, kaszel, bezsenność, mimowolne zaczerwienienie się, brak pamięci, wycieńczenie, melankolia, lękliwość, zobojętnienie, popęd do samobójstwa itd. Nie znają dotąd dla dzieci i słabych, chorowitych osób środka lepszego i skuteczniejszego, zwłaszcza, że nigdy kwasu w żołądku nie tworzy; rano i wieczorem używana, przywraca funkcje naturalne jakoteż strawność, i najslabszemu nową, dotąd nieznaną siłę nadaje.

Szanowne osoby następujące, które Revalencie arabskiej wyłącznie zdrowie swoje zawdzięczają, kiedy wszelkie środki lekarskie bez skutku pozostały i wszelka nadzieja przywrócenia zdrowia zniknęła zdawała się, nadesłali panom Du Barry i spół. poświadczenia: Wielm. hr. Stuart z Decies, Dromona, Cappaquin, hrabstwa Waterford w Irlandyi, uleczone z długoletniej niestrawności, generałmajor Thomas King, chorujący na osłabienie nerwów, niestrawność, stwardnienie żołądka itd.; przewielebny arcydziekan Alex. Stuart z Ross, hrabstwa Waterford, wyleczony z trzyletniego nadzwyczajnego osłabienia nerwów, bezsenności, bólu w szyi i lewej ręce; kapitan Parker z Bingham, chorujący na 27 letnią niestrawność z wszelkimi skutkami nerwowymi: kapitan Andrew; kapitan Edwards; p. William Hunt; adwokat w Cambridge, na 60 letni paraliż i wyrzut skórny; kapitan Allen w Londynie, wyleczenie pewnej młodej damy z wielkiej choroby; p. Charles Kerr; pleban, wyleczony z dolegliwości brzucha; Thomas Minster z Leeds, 5 letnie osłabienie nerwów, połączone z pazmami i codziennymi womitami; Dr. Ure i Dr. Harvey z Londynu; p. James Shorland, chirurg 96 pułku, leczący się na wodną puchlinę; p. James Porter z Perth, 13 letni kaszel i ogólne osłabienie ciała; p. Thomas Woodhouse, Bromley, wyleczenie damy pewnej z obstrukcji i mdłości w czasie ciąży; p. Andrew Fraser, Haddington, wyleczony z 20 letniej choroby na wątrobę; p. Samuel Laxton, Leicester, wyleczony z 2 letniej diareji; p. W. R. Reeves, Pool Anthony, Tiverton, wyzdrowiał z 25 letniej drażliwości nerwowej, niestrawności i obstrukcji z bezsennością i całkowitem osłabieniem ciała; p. William Martin, Cork, o uzdrowieniu 8 letniego dziewczęcia z codziennych womitów; p. Ryszard Willoughby, Londyn, wyleczony z choroby żółciowej; p. J. W. Flavell, pleban z Ridlington, Norfolk, donosi o wyzdrowieniu służącego swojego z 8 letnich okropnych cierpień niestrawności, osłabienia nerwów i ciała, pospolu z kurezami, spazmami, codziennymi womitami i dolegliwościami dolnej części żołądka; p. S. Barlow, Darlington, leczył się na 20 letnią niestrawność, dolegliwości żołądka, wzdęcie i drażliwość; pani Maria Jolly Wortham, Norfolk, wyleczona z 50 letnich nie do opisania cierpień na niestrawność, nerwy, dychawiczość, kaszel, wzdęcie, spazmy, kurecze, mdłości i wymioty; panna Elżbieta Jacob z parochii Nazing, Waltham Cross, wyleczona z cierpień nerwowych, niestrawności i wyrzutu skórno; panna Elżbieta Yeoman, Gateacre pod Liverpoolem, wyleczona z 10 letniej niestrawności i histeryjów; p. Józef Walters, Oldbury pod Birmingham, uleczone z zapalenia piersi, i 50,000 innych dobrze znanych i szanownych osób przesłało panom Barry du Barry i spół. 77 Regent St. w Londynie, swe najcenniejsze podziękowanie za ich uzdrowienie, i ten wyborny środek lekarski jest powszechnie tak wysoko ceniony, że żadnego zalecenia z strony naszej nie potrzebuje.

Główny redaktor.

Z świadectw krajowych podajemy tutaj szczególniej Pana Radcy medycynального Dra Wurzer z Bonn, które brzmi jak następuje:

REVALENTA ARABICA

Ta lekka jak równie smaczna mąka, jest jednym z najdoskonalszych pożywnych i osłaniających środków, i zastępuje w wielu przypadkach wszystkie inne lekarstwa. Ponieważ jest ona zarazem bardzo łatwa do strawienia (ma bowiem pierwszeństwo przed wielu innemi środkami kleistemi i osłaniającymi) bywa też używana z największym skutkiem przy wszystkich rozwalnieniach i biegunkach, w chorobach naczyń wyrabiających i przepuszczających uryne, w chorobach nerwowych i t. d., w cierpieniach na kamień, przy zapalnych lub kurezowych chorobach cewki moczowej, które pojawiają się często przy używaniu fermentujących trunków, szczególniej młodego piwa, przy kurezowych ścisnieniach nerek i pęcherza, hemoroidach pęcherzowych i t. d. Z najdoskonalszym skutkiem używa się także tego prawdziwie nieoszacowanego środka, nie tylko na ból gardła i piersi, aby uśmierzyć w tychże drażnienie i bolesci, ale też w suchotach płucowych i gardłowych, gdzie obok swych pożywnych własności, działa równocześnie przeciw nieznosnemu kaszlowi, i nieubliżając bynajmniej prawdzie, można wyrzec z pewnością, że Revalenta Arabica początkowe trawiające choroby i suchoty wyleczyć może.

Bonn, dnia 19. Lipca 1852.

(L. S.) podp. Dr. Rud. Wurzer, landgrafsko heski radca medycynalny, praktyczny lekarz w Bonn i członek wielu towarzystw uczonych.

Certyfikat Pana Białoskórskiego, komis. policyi w Wroclawiu

Upraszam uprzejmie o spieszne przysłanie mi za dołączone 9 Tal. 15 sgr. jeszcze 12 funtów PP. du Barry Revalenta Arabica. Środek ten okazał mi najwyżsienitszy skutek, i błogosławieństwo godzinę, w której się o tym do- wiedziałem.

Z uszanowaniem, Białoskórski, król. komissarz policyi w Wroclawiu.

Bern, dnia 20. Sierpnia 1852.

Pani H. v. B. chora na suchoty, niemawszy żadnej nadziei wyzdrowienia, zażyła podług przepisu swego lekarza Revalenta Arabica. W skutek tego przyszła do sił, tak, iż wszy-cy jej znajomi zdumieili. Chwila roz- wiazania, którego podług opinii lekarza swego przetrzymać nie miała, przemi- nęła bez niebezpieczeństwa i trudności, i jej mąż nie może dosyć wychwalić tego wysmienitego środka, za pomocą którego jego żona i dziecko żyją. — Pan A. Bollinger, Junkerstr. Nr. 200 w Bern odpowie chętnie na bliższe zapytanie pod względem tej kuracji.

Grandson, Suisse, dnia 9. Września 1852.

Od dwóch lat cierpiałem na niestrawność i okropne bolesci żołądka, byłem najniebezpieczniejszym człowiekiem, miałem wstręt do towarzyszt i czu- łem niezdolność do pracy oraz słabość mózgu. — Po trzech dniach używania Revalenta Arabica, doznałem najszybszych skutków tego doskona- lego lekarstwa, i po upływie 8 dni pozbyłem się bolesci; obecnie czuję się być tyle wzmocnionym, iż jak dawniej uznawałem cierpienia moje za niewy- leczone, tak teraz jestem pewien, iż wkrótce wyzdrowię. Nie mogę się do- syć wysłowić, aby Panom niewyrazić mojego zadowolenia i wdzięczności.

Jules Duvoisin, notaryusz.

Wezel, d. 17. Listopada 1852.

Liczne dowody skutecznych działań PP. du Barry Revalenta Ara- bica, spowodowały mnie do użycia tegoż środka przeciw kaszlowi kurczowe- mu, a doznawszy dobrego skutku, powziąłem pełno zaufania do takowego.

Christian Herrmann.

Zellerfeld nad Harz.

Za przybraniem doskonałego lekarza, radcy medycynального i fizyka miejskiego Dra Brockmann w miejscu, użytą została w skutek ogłoszenia PP. du Barry Revalenta Arabica, z dobrym skutkiem, przez moją córeczkę 15 miesięcy mającą, która skłonność do skroful okazała, dla tego środek ten tak u mnie jako i u wspomnianego lekarza wzbudził żywy udział.

C. Henke.

Rozbiór sławnego Professora chemii i analitycznego chemika Dra Andrew Ure.

Londyn, Nr. 24. Bloomsbury, Square.

Zaświadczam, iż PP. du Barry Revalenta Arabica chemicznie ro- zebrana, jest czystą mąką roślinną, zupełnie zdrową, łatwą do strawienia, działającą skutecznie na żołądek, i jest pomocną przeciw niestrawności, ob- strukcji, i nerwowym skutkom z tychże wynikającym.

Andrew Ure. D. M. etc.

Dr. Harvey polecenie PP. du Barry & Comp. — Miło jest Drowi Har- vey polecić jak najlepiej Revalenta; działała ona nader prędko i skutecznie w wielu napadach dyareji etc., jakoteż przeciw obstrukcji i nerwowym skut- kom z tychże.

Londyn, d. 1. Sierpnia 1849.

Ceny Revalenta Arabica.

W puszkach cynowych opatrzone pieczęcią du Barry & Comp. w braku téjże nie może być prawdziwą.

1 funt. brutto	1 Tal.	5 sgr.	Gatunek najprzedniejszy:	
2 funt. „	1 —	27 —	5 funt. brutto	9 Tal. 15 sgr.
5 funt. „	4 —	20 —	10 funt. „	16 — „ —
12 funt. „	9 —	15 —		

Każda puszka opatrzona jest przepisem do używania, wskazującym reguły do zachowania diety dla pacjentów.

Skład PP. Barry du Barry & Comp. na stałym lądzie:

w Berlinie PP. Felix & Comp. Nad- worni liveranci.	w Krakowie Pan Karól Herrmann.
— Bremie Pan B. H. Mardfeldt, Langestr. 23.	— Gracu Pan J. Purgleitner.
— Wroclawiu PP. W. Heinrich & Comp., Schubrücke Nr. 54. i S. G. Schwartz.	— Hamburgu Pan L. S. Bickel, 14., Bergstrasse.
— Brieg nad Elbą Pan A. Heisse.	— Havelberg Pan Wilhelm Bontiu.
— Brünn Pan Jos Kurner.	— Peszcie P. Fryderyk Kochmeister.
— Frankfurcie n. M. Pan Jan A. Simeons.	— Poznaniu P. Ludwik Jan Meyer, Nowa ulica.
	— Presburgu Pan Jan Fischer.
	— Wiedniu P. Franciszek Wilhelm,
	— Wilnie Pan A. Fiorentini.

Agencji jakoteż i komissanci procentowi zechcą się wprost do PP. Barry et Cp. w frankowanych listach zgłosić.

Podagentury Pana Ludw. J. Meyer w prowinc. Poznańskiej,

u których REVALENTA ARABICA prawdziwa po cenach wyżej podanych jest do nabycia:

w Kościanie, Pan E. Laskiewicz sen., w Ostrowie, Pan Cohn et Comp., w Wągrowcu Pan R. Gozimirski.

Dla prowincyi Poznańskiej poleciłmy pod dniem dzisiaj- szym główną Agenturę Panu Ludwikowi Janowi Meyer przy ulicy Nowej, który także i na prowincyi ustanowi chętnie pod- agentów, skoro się takowi do niego o zasiągnięcie bliższych warunków franco zgłoszą. Londyn, dnia 11. Lutego 1853.

BARRY DU BARRY & Comp. 77. Regent Street.